

Izhaja vsako soboto in je za naročnike „Našega Lista“ v kamniškem okraju brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo tristorpna petit-vrsta po 10 v. za enkrat, za večkratno objavljenje po dogovoru.

Kamniška Bistrica in nje uprava.

(Nadaljevanje.)

Če se v Švici toliko žrtvuje in riskira za obisk tujih gostov, zakaj bi nam ne bila ta dežela v izgled pa tudi v posnemanje. Tisti denar, ki bi ga korporacija za udobnost tujcev nele pri izvirku Bistrice, temveč tudi za primerno in ceneno vožnjo k izvirku, založila, bi jej nesel brez dvoma lepe odstotke.

Tako bi se dala prometna sredstva na dvojen način dobro izkoriščati. Meščani oziroma korporacijski upravičenci bi imeli drva lahko prav na dom dostavljena, vozil in prodajal bi se prav dobro stavbinski les in tako bi se lesna trgovina pri nas vsaj za polovico lahko pomnožila in bi vsaj ta trgovina, ker druge pri nas itak nimamo, dobre dohodke donasala. Na drugi strani bi pa privabljali tujce, kateri bi tudi dokaj drobiža pustili v našem mestu.

Kamnik ni edino mesto v Avstriji, ki ima tako premoženje, temveč je še dokaj drugih mest in na Ogrskem celo trgov s sličnimi pravicami. Precej enaka posestva ima tudi mesto Ljubno na Zg. Štajerskem. Tudi tam je bilo gospodarstvo dokaj staroveško urejeno, konečno so pa meščani vendar uvideli, da morajo staro ureditev predrugačiti in modernizirati. Tudi tam našla je taka misel precej odpora, ali preostajalo le ni družega in res so pred nekaj leti staroveške navade in nazore vrgli na kup in se modernizirali. Upeljali so različne moderne naprave in pomnožili osobe, ki ima oskrbovati gozdove in že sedaj uvidevajo, da so jim moderne naprave povišale dohodke in se jim gozdovi mnogo bolje obrestujejo kot preje, navzlic temu, da imajo sedaj več izdatkov.

Morda bodo konečno tudi Kamničanje prišli do prepričanja, da je silno napačno štediti na nepravem mestu in uredbi, a če se bo s preureditvijo odlašalo in vedno le odlašalo, bo pozneje še mnogo težje stvar spraviti v pravi tir in čimdalje se odlašajo, s tem večjimi stroški bo to potem zvezano.

Mislimo, da smo s tem prvo vprašanje točno in za vsakogar dovolj jasno obdelali, saj smo svoje trditve podprli z neoporečnimi dokazi, pa tudi najmanjšega odgovora nismo prejeli niti od ene niti od druge strani, čeravno smo v začetku naših člankov prosili, naj se nam prijavijo tudi nasprotna mnenja, katera bi itak javno razpravljali.

Preidemo radi tega k drugemu vprašanju in to je: personalno vprašanje Bistriške gozde oskrbujočih oseb.

Če se ne motimo, ima uprava Bistriških gozdov za oskrbovanje, varstvo gozdov, njih nasajevanje, nadziranje in preganjanje gozdnih tatov, katerih nikjer ne manjka, stalno nameščene tri osebe. Od teh treh oseb je le eden strokovnjak, oba druga razumeta o gozdnem gospodarstvu, niti ne rečemo racijonelnem, toliko kakor se razume kozji pastir na profesuro. Gozdna čuvaja sta po poklicu eden klobučar, drugi pa čevljar in sta menjavala tekom časa svoje nazore v oskrbovanju gozdov tako, kakor menjava korporacijska uprava svoje nadgozdarje. Poleg tega sta že oba čuvaja stara in za taka naporna dela kakor bi jih oskrbovanje Bistriških gozdov zahtevalo, popolnoma onemogla. Pa tudi ko bi bila mlada in čvrsta, sta že radi tega nezmožna, ker nista strokovnjaka. — Pripomniti moramo takoj spočetka, da ni naš namen škodovati komurkoli, ali pa celo provzročiti, da bi bil eden ali drugi odpuščen, kajti naše prepričanje je, da mora oni, ki upravlja že dolgo vrsto let kako službo in je v izvrševanju iste onemogel in se postaral, ostati v dotični službi, pač se mu jo pa mora na ta način olajšati, da se mu pritegne mladega in čilega pomočnika, kar tudi že sama pravičnost zahteva. Tudi ne pišemo teh člankov iz kakoršnih koli osebnih ali strankarskih namenov, temveč le zaradi prospeha naše Bistrice in boljšega racijonelnejšega upravljanja njenih gozdov, saj se dejstev ne da utajiti, da gospodarstvo nazaduje, in je korporacijsko upravičenje postalo mnogo ceneje kod nekdanj.

Cel kompleks korporacijskega posestva meri 10 do 11 tisoč oralov. To velikansko posestvo naj oskrbujejo samo tri osebe; če to ne presega človeških močij, potem res ne vemo, kaj bi bilo še napornejše. Tudi če bi bile vse tri osebe najboljši strokovnjaki z največjo prakso, je popolnoma izključeno, da bi bilo oskrbovanje tako velikega posestva vestno in da bi bilo gospodarstvo dobro. Škoda se mora goditi v očigled preslabega nadziranja — če ne na eni strani, pa sigurno na drugi.

(Dalje prih.)

Iz Nevelj pri Kamniku. Kakor je že moja navada, da se v svojem prostem času kretam v božji naravi, tako sem se tudi pretečeno nedeljo sprehajal po lepi kamniški okolici. Prišedši iz Uševka, krenil sem čez Nevlje proti Vrhpolju, toda ni mnogo manjkalo in bil bi skoraj nesrečen na tem svojem potovanju. Hoteč priti čez Nevljico, moral sem kreniti

čez most, kateri premostuje to svetovno reko malo pod starodavno neveljsko cerkvico. Prišedši do mostu sem se nehote hipoma ustavil in začuden zrl na podrtine, drugega izraza res ne najdem v Mayerjevem leksikonu, nekdanjega mostu. Nisem vedel, naj li riskiram svojega rojstva grešne kosti in naj li ostanem pri svojem prvotnem sklepu priti po tej poti na Vrhpolje, ali pa naj se obrnem in raje grem po varni poti mimo ponosnega „Praschniker-Hofa“ zopet nazaj v Kamnik; tako me je osupnilo stanje tega mostiča. Bože mili, v kakšnem stanju se pa tudi nahaja ta revež, kateri bi pravzaprav moral imeti nalogo, služiti ljudem v to, da lažje in brez velikih ovinkov občujejo med seboj. Tako razdrapanega in javnemu prometu odprtega mostu še nisem videl vse svoje žive dni. Mostnice so skoraj vse ali strohnele ali prekratke ali jih pa sploh ni, in če ne greš z balansiranim drogom ravno po sredini mostu, zna se ti pripetiti, da se vzdigne mostnica na eni strani in telebnil bodeš naravnost v lužo pod seboj. Hvala lepa za tako zabavo! Pa je še hujše. Mnogo tramov, ki so nekdanj služili kot mostnice, manjka popolnoma; če bi bil zimski čas, bi prav gotovo mislil, da so se mosta lotili uzmoviči, ki so z dotičnimi tramovi prišli do cenene kuriva. Tako pa res ne vem, kako naj bi rešil to uganjko. Luknje, ki so nastale ali vsled odstranjenih ali pa morda vsled segnitih in tako samoobsebi odpadlih tramov, so tako velike, da je skoraj nemogoče priti čez ta most z živino, katera nima posebne dresure. In naj se primeri, da bi se kdo zaupal ponoči temu raztrganemu mostu, nevede za njegove vrline, ta bi bil gotovo nesrečen. Nek kmetič mi je pravil, da je skozi te luknje padel nek otrok ter da so ga komaj še živega izvlekli iz Nevljice, dalje se je baje tudi že zgodilo, da se je udril en vol in en konj in so imeli velike težave, da so ju rešili. Posebna sreča je gotovo zvezana s tem mostom, sicer bi si bila živina sigurno polomila vsaj noge, če že drugega nič. Žal, da mi ni znano, kdo je primoran oskrbovati in popravljati ta most; pravili so mi, da je v to vezana neka daljna občina in da ta občina noče k popravljanju ničesar prispevati. Ali res ni tiste moči in oblasti, ki bi prisilila dotične in jih spomnila njih dolžnosti, saj je vendar skrajna nevarnost za vsakega pasanta. Naše okrajno glavarstvo opozarjamo tem potom, da poskrbi, da se ta most nemudoma zapre javnemu prometu in ob enem tudi potrebno ukrene, da se popravi ali pa popolnoma odstrani.

Napis na tukajšnjem glavn. davčnem uradu je po zaslugi gotovega gospoda na ljubljanskem finančnem ravnateljstvu na prvem mestu nemški, potem šele slovenski, navzlic temu, da je bil prejšnji napis na prvem mestu slovenski. Naše županstvo se je pritožilo uradnim potom na pristojno mesto vsled takega prezirljivega zapostavljanja našega jezika in konečno je vendar sprejelo pretečeno sredo odlok finančnega ravnateljstva v Ljubljani, da se bo pri-

tožbi ugodilo in se bo napis popravil, tako da bo slovensko besedilo na prvem mestu. Edino tako je tudi prav! Kaj pa napisi pri drugih uradih?

Poročila sta se v nedeljo dne 21. t. m. v nadžupni cerkvi v Kamniku gospodična Mici Cevc in gosp. Janko Žagar. Naše čestitanje. — Oba poročenca sta širšemu občinstvu Kamnika in okolice znana, ker sta sodelovala pri vseh narodnih prireditvah, posebno pa pri dramatičnih predstavah v naši Čitalnici. Pevsko društvo Lira jima je priredilo v soboto podoknico, ki je privabila mnogo občinstva.

Naznanilo. Prvo slovensko pevsko društvo „Lira“ v Kamniku naznanja s tem, da bode po Vseh svetih pričelo s poučevanjem v teoriji. — Radi tega se vabijo vsi oni, ki žele vstopiti v ta poduk, da se v nedeljo dne 28. t. m. ob 1. uri popoldne zglase v pevski sobi v prostorih „Narodne Čitalnice“.

Na Vseh svetnikov dan bo naše pevsko društvo „Lira“ pelo ob 3. uri popoldne v cerkvi na Žalah v spomin mrtvim društvenikom tri žalostinke in sicer: Ivan Bezegovo: Nad zvezdami, H. V. Vogričevo: V spomin mrtvim in C. Mendelsohn-Bartholdyjevo skladbo: Beati mortui.

Dramatično predstavo priredi društvo „Kamnik“ v kamniškem Domu v nedeljo, dne 28. oktobra 1906. Igrali bodo žaloigro v petih dejanjih: Mlinar in njegova hči. Med dejanji sviranje na gosli in klavir. Začetek ob pol 6. uri popoldne. Vstopnina: Sedeži 1. do 3. vrste K 1'—; 4. do 8. vrste 80 vinarjev; ostali sedeži po 60 vinarjev. Stojišče 40 vinarjev.

Domačijo nazaj kupil. Dne 18. oktobra je bilo na javni dražbi prodano posestvo Alberta Cerarja p. d. pri Krištofu v Kamniku. Kupil je Janez Golob. posestnik v Podgorju za 26.000 kron. Ker je pa bilo že takrat posestvo za to ceno prodano pod pogojem, ako se v 14. dneh nihče ne oglasi z višjim ponudkom, ponudil je med tem Anton Cerar 32.750 K ter tako kupil domovje svojih starišev nazaj.

Vsled neznosnega večnega beračenja in to še od strani takih beračev, ki bi bili popolnoma zmožni delati, je naše okrajno glavarstvo na tozadevno poročilo odredilo, da se prepove v tukajšnji občini vsem lajnarjem godbeno dovoljenje. Bilo je res to jako umestno, bilo bi pa tudi umestno omejiti beračenje le na take osebe, ki so res potrebne.

Razglas.

Št. 15514.

Ker se je glasom naznanila c. kr. deželnega šolskega sveta zapazilo, da nekatera županstva izposlujejo poselske bukvice otrokom v starosti 12 do 14 let kateri so še obvezani v ponavljalno šolo hoditi, kar ima posledek, da taki otroci skušajo se obiska ponavljalne šole sami odtegniti ali pa, da jim službodajaleci obisk zabranjujejo, zaukazala je c. kr. deželna vlada z ukazom z dne 24. avgusta t. l. št. 17686, da se je ravnati povodom izposlovanj po naslednjih načelih:

1.) Otrokom, kateri so dolžni vsak danjo šolo obiskovati, ni dovoljeno poselskih bukvic izdati.

2.) Drugim otrokom, ki so še šolo obvezani, izdati je dovoljeno poselske bukvice samo potem, če se doprinese izrečno potrdilo vodstva tiste šole, v katere šolskega okolišča je dotični otrok nazadnje bival, da je otrok svoji dolžnosti za obiskovanje vsakdanje šole zadostil.

3.) V poselski bukvi je natanko navesti, do katerega časa je otrok še dolžan šolo obiskovati.

5.) Stranke, katere vzamejo v službo otroka, kateri ima poselske bukvice, je pa še dolžan ponavljalno šolo obiskovati, imajo to nemudoma naznaniti vodstvu šole, v kateri okolščini dotični otrok biva, v svrhu da se sprejme v zapisnik v šolo obvezanih otrok.

Proti službodajalcem, kateri bi se po tem ne ravnali, ozir. kateri bi otrokom vsaki ali redni obisk šole zabranili, postopalo bi se po določilih § 22 ozir. 24 in 25 zakona z dne 29. aprila 1873 dež. zak. št. 21.

To se daje vsem z naročilom v vednost, da se ima strogo po navedenih navodilih ravnati.

C. kr. okrajno glavarstvo.

Kamnik, dne 3. oktobra 1906.

LISTEK.

Žganje.

Urno naroči svoji postrežkinji, naj prinese steklenico najboljše starine.

In dekle je prineslo dolgo steklenico, okrašeno s papirnatim listom vinske trte.

„Poskusite tega, no, mati, ta je izboren,“ sili Grünwalder starko.

In dobra žena je jela piti prav počasi v malih požirkih. Izpraznivši kozarec do zadnje kaplje reče: „No, ta je pa res izvrsten.“

Še ni skončala, ji Grünwalder že vdrugič naliže kozarec. Hotela je zabraniti, a bilo je že prepozno, in srkala ga je počasi kakor prvega.

Tedaj pa ji je hotel natočiti še tretjega, a ona se je temu upirala.

„To je pravo mleko. Glejte, jaz jih spijem deset brez težave. To teče kakor sladkor. Ničesar ne čutim, ne v želodcu ne v glavi. Mislil bi, da se izhlapeva na jeziku. Za zdravje nič boljšega,“ jej prigovarja.

In ker bi še enega rada pila, mu dovoli, izprazni pa kozarec le do polovice.

Tedaj pa kriči Grünwalder kakor v velikodušju.

„Glejte, ker vam ugaja, ga vam pripeljem cel sodček, samo da vam pokažem, da sva si midva še vedno prijatelja.“

Dobra žena ni rekla, da ne, in odpeljala se je domov nekoliko opita.

Prihodnjega dne res pripelje sodček, zvezan z železnim obročem na dvorišče matere Dolinarice. Potem ji da vsebino pokusiti, da ji dokaže, da je res.

„Veste, mati Dolinarica, če vam poteče, potem imamo še družega; nič se ne sramujte, jaz res ne gledam na to. Čim preje je po njem, tem preje bom zadovoljen.“

Nekaj tednov zatem pride zopet. Starka je sedela pred vrati ter si rezala kruh v juho.

Približa se ji in ji vošči dober dan. Govori ji pod nos, samo da oduha njeno sapo. On začuti alkohol. Tedaj se mu zjasni lice:

„Al' bi mi dali malo žganjice?“

In pila sta dva ali tri kozarčke.

A kmalu se je po vsem kraju raznesla govorica, da mati Dolinarica skrivaj pijančuje. Zdaj so jo pobrali v kuhinji, zdaj na dvorišču, zdaj zopet na cesti in jo morali nesti domov brezzavestno kakor mrliča.

Od tega časa jo Grünwalder ni obiskaval več, a kadar se je o kmetici govorilo, je žalosten mrmral: „Ali ni nesreča, v njeni starosti se tako razvajati. Glejte, če je človek star, ni pomoči. To se bo še enkrat žalostno končalo.“

In res se je slabo. Po zimi blizu božiča je mati Dolinarica obležala pijana v snegu in zmrznila.

Grünwalder pa si je vesel skrivaj mel roki, saj je podedoval obširno in bogato posestvo, a javno je vedno zatrjeval: „Taka bedastoča, če bi se ne bila tako udala pijančevanju, bi bila lahko najmanj še deset let živela.“

Oskrbništvo Prasehnikerjevega dvorca

v Mekinah pri Kamniku

ima naprodaj

30 kub. sežnjev lepih bukovih drv

(Drva niso plavljena).

Kupei naj se oglase pri oskrbništvu v Mekinjah pri Kamniku.

Kupujem

za tvrdko **lv. Knez**
fižol, oves, različna

žita v vsaki množini in plačujem po **najvišjih cenah.**

Jos. Jezernik
Stob pri Domžalah.

Stanje hran. vlog:
nad
1,450.000 K

Mestna hranilnica v Kamniku

Rezervni zaklad:
nad
25.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu.

Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina kamniška z vsem svojim premoženjem in vso davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Hranilnica sprejema tudi hranilne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar, ne da bi se pri tem obrestovanje prekinilo.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Poštne hranilnice račun št. 856.422.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolжник posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Jos. Klemenčič v Kamniku.

Jedilna
mest
se prodaja v trgovini
BEVRES

= Velika zaloga vsakovrstne
opeke (falz - cegla)
iz raznih velikih tovarn
pri Fran Pečniku v Domžalah.

Postrežba točna.

Cene nizke.

Trgovina s špecerij-
skim blagom

E. HAJEK

Kamnik, Glavni trg 23
priporoča vsaki dan sveže kuhano

šunko,

čajno maslo (Teebutter),
delikatese sploh in vse
vrste mineralne vode.

Izbornno vležano pivo v
sodčkih in steklenicah
priporoča

**pivovarna Julij Stare
v Mengšu.** || Vsa naročila se
točno izvršujejo.

Tovarna kisa
Marija Stare v Kamniku.

Priznано izboren kis (jesih)
se vsakemu trgovcu in gospo-
dinji najtopleje priporoča. =